

Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural

RESOLUCIÓ de 8 de gener de 2019, de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, per la qual s'aprova la delimitació parcial del camí ramader assagador dels Mangraners, del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria o canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol. [2019/910]

Antecedents de fet

Primer. Amb data 3 de desembre de 2015, l'Ajuntament de Puçol va sol·licitar delimitar el tram del camí ramader assagador dels Mangraners, des de l'eixida del nucli urbà cap al camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, a l'altura de la rotonda de l'avinguda d'Alfinac amb l'avinguda de les Corts Valencianes, fins al punt d'inici d'aquesta; perquè en aquest encreuament l'Ajuntament vol fer unes actuacions tendents a solucionar la problemàtica existent amb el trànsit viari, atés que a la via de servei de l'A-7, en què s'ha convertit el camí de Lliria, s'uneix el fet de ser l'únic accés possible a les urbanitzacions Alfinac i Els Monestirs. Es tracta d'una actuació prioritària per a l'Ajuntament i que serà finançada per la Diputació de València.

Segon. Amb data 2 de juny de 2017, es reitera novament la sol·licitud en estar molt avançades les propostes tècniques per part de la Diputació de València. I per a això, es requereix la disponibilitat dels terrenys afectes a les parcel·les cadastrals dels polígons 4 i 16, i dels intrusos a l'assagador dels Mangraners, que disposa d'una amplària de classificació de 20 metres.

Tercer. Amb data 22 de setembre de 2017, es nomena com a instructor del procediment el tècnic en gestió ambiental de la Direcció Territorial de València de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, Gabriel Varea Illueca.

Quart. Amb data 25 de setembre de 2017, la unitat de camins ramaders del Servei Territorial de Medi Ambient de València redacta l'informe de viabilitat de la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners, al terme de Puçol, província de València, en el tram comprés des de l'eixida del nucli urbà, fins a l'entroncament amb el camí de Lliria, canyada d'Aragó. En aquest informe, l'instructor considera viable la delimitació parcial d'aquest camí ramader en el tram indicat.

Cinquè. Amb data 28 de setembre de 2017, el director territorial de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural remet tant el nomenament d'instructor com l'informe de viabilitat a la Direcció General del Medi Natural i Avaluació Ambiental, a fi que s'acorde l'inici formal de l'expedient.

Sisé. Amb data 17 de novembre de 2017, el cap del Servei d'Ordenació i Gestió Forestal, i d'acord amb l'informe de viabilitat, proposa iniciar l'expedient de delimitació parcial del camí ramader assagador dels Mangraners, al terme de Puçol (València), tram comprés des de l'eixida d'aquest del nucli urbà fins al camí de Lliria, canyada d'Aragó.

Seté. Amb data 22 de novembre de 2017, la Direcció General del Medi Natural i d'Avaluació Ambiental autoritza l'inici de l'expedient de delimitació parcial del camí ramader assagador dels Mangraners, al terme de Puçol, província de València, en el tram comprés des de l'eixida d'aquest del nucli urbà fins al camí de Lliria, canyada d'Aragó.

Huité. Amb data 1 de desembre de 2018, la Direcció Territorial de València sol·licita el certificat de domini i càrregues d'aquelles finques registrals afectades, després de la resolució de la Direcció General de Medi Natural i d'Avaluació Ambiental de l'inici de l'expedient de delimitació, al Registre de la Propietat de Puçol.

Nové. Es fixa com a començament de les operacions de la delimitació el dia 22 de febrer de 2018, a les 10.30 hores, a l'Ajuntament de Puçol. Aquesta circumstància és objecte de la publicitat següent:

1. Anunci en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8217, de data 22 de gener de 2018.
2. Edicte a l'Ajuntament de Puçol.
3. Notificació a les persones interessades i comunicació a organitzacions i col·lectius interessats.

Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural

RESOLUCIÓN de 8 de enero de 2019, de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural, por la que se aprueba el deslinde parcial de la vía pecuaria Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria o Cañada de Aragón, en el término municipal de Puçol. [2019/910]

Antecedentes de hecho

Primero. En fecha 3 de diciembre de 2015, el Ayuntamiento de Puçol solicitó deslindar el tramo de la vía pecuaria Vereda de Mangraners desde la salida del casco urbano hacia el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón a la altura de la rotonda de la avenida de Alfinac con la avenida Corts Valencianes, hasta el punto de inicio de la misma; porque en ese mismo cruce el Ayuntamiento desea realizar unas actuaciones tendientes a solucionar la problemática existente con el tráfico viario, dado que a la vía de servicio de la A-7 en la que se ha convertido el «camí de Lliria» se une el hecho de ser el único acceso posible a las urbanizaciones de Alfinac y Monasterios. Se trata de una actuación prioritaria para el Ayuntamiento y que será financiada por la Diputación de Valencia.

Segundo. En fecha 2 de junio de 2017, se reitera nuevamente la solicitud al encontrarse muy avanzadas las propuestas técnicas por parte de la Diputación de Valencia. Y para lo cual, se requiere la disponibilidad de los terrenos afectos a las parcelas catastrales de los polígonos 4 y 16, e intrusos en la Vereda de Mangraners, que dispone de un ancho de clasificación de 20 metros.

Tercero. En fecha 22 de septiembre de 2017, se nombra como instructor del procedimiento al técnico en gestión ambiental la Dirección Territorial de Valencia de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural, Gabriel Varea Illueca.

Cuarto. En fecha 25 de septiembre de 2017, la unidad de vías pecuarias del Servicio Territorial de Medio Ambiente de Valencia, redacta el informe de viabilidad del deslinde parcial de la Vereda de Mangraners, en el término de Puçol, provincia de Valencia, en el tramo comprendido desde su salida del casco urbano, hasta el entronque con el Camí de Lliria, Cañada de Aragón. En este informe, el instructor considera viable el deslinde parcial de esta vía pecuaria en el tramo indicado.

Quinto. En fecha 28 de septiembre de 2017, el director territorial de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural, remite tanto nombramiento de instructor como informe de viabilidad a la Dirección General del Medio Natural y Evaluación Ambiental, al objeto de que se acuerde el inicio formal del expediente.

Sexto. En fecha 17 de noviembre de 2017, el jefe del Servicio de Ordenación y Gestión Forestal, y de acuerdo al informe de viabilidad, propone iniciar el expediente de deslinde parcial de la vía pecuaria Vereda de Mangraners, en el término de Puçol (Valencia), tramo comprendido desde su salida del casco urbano, hasta el Camí de Lliria, Cañada de Aragón.

Séptimo. En fecha 22 de noviembre de 2017, la Dirección General del Medio Natural y de Evaluación Ambiental, autoriza el inicio del expediente de deslinde parcial de la vía pecuaria Vereda de Mangraners, en el término de Puçol, provincia de Valencia, en el tramo comprendido desde su salida del casco urbano, hasta el Camí de Lliria, Cañada de Aragón.

Octavo. En fecha 1 de diciembre de 2018, la Dirección Territorial de Valencia solicita la certificación de dominio y cargas de aquellas fincas registrales afectadas, tras la resolución de la Dirección General de Medio Natural y de Evaluación Ambiental del inicio del expediente de deslinde, al Registro de la Propiedad de Puçol.

Noveno. Se fija como comienzo de las operaciones del deslinde el día 22 de febrero de 2018, a las 10.30 horas, en el Ayuntamiento de Puçol, siendo esta circunstancia objeto de la siguiente publicidad:

1. Anuncio en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 8217, de fecha 22 de enero de 2018.
2. Edicto en el Ayuntamiento de Puçol.
3. Notificación a los interesados y comunicación a organizaciones y colectivos interesados.

4. Anunci en el BOE número 42, de data 16 de febrer de 2018, amb les notificacions infructuoses.

Edictes als ajuntaments de Puçol, Sagunt, València i Vila-seca (Tarragona), amb les notificacions que van ser infructuoses en cada municipi.

Deu. Finalitzades aquests operacions, es formula la proposició de delimitació, l'exposició al públic de la qual va ser anunciada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8300, el dia 22 de maig de 2018, i es va establir el termini d'un mes, des del dia de publicació en el DOGV, perquè les persones interessades pogueren interposar les al·legacions o reclamacions oportunes.

Onze. Així mateix, es va complir el tràmit d'audiència establert en l'article 82.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i es va informar tots aquells confrontants i ocupants del camí ramader del tràmit d'audiència de l'expedient esmentat, i se'ls va atorgar un termini de 15 dies per a al·legar i poder presentar tots aquells documents i les justificacions que consideraren pertinents.

Dotze. Una vegada finalitzat el termini d'informació pública i el tràmit d'audiència, es van presentar al·legacions següents per part dels interessats:

1. Guillermo Berzosa Martí
2. Salvador Sebastiá Ferrer
3. Enrique Martínez Sales
4. José Guerrero Fernández i Juan Manuel Cantón Fernández
5. Dolores Cerveró de Miquel
6. Remigio i Francisco Rueda Pajarón

Tretze. Amb data 12 de desembre de 2018, el tècnic instructor de l'expedient emet informe pel qual es desestimen les al·legacions presentades i a favor de l'aprovació de la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners, del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol, província de València, d'acord amb la proposició de delimitació i els plànols que consten en l'expedient DES/01/2017-VVPP.

Catorze. Amb data 13 de desembre de 2018, el director territorial de València, de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, proposa desestimar les al·legacions presentades i aprovar la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol, província de València, d'acord amb la proposició de delimitació i els plànols que consten en l'expedient DES/01/2017-VVPP.

Quinze. Vist l'informe favorable del Servei d'Ordenació i Gestió Forestal, de data 26 de desembre de 2018, per a l'aprovació de la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol (província de València), d'acord amb la proposició de delimitació i plànols que consten en l'expedient DES/01/2017-VVPP.

Setze. Vista la proposta del director general de Medi Natural i d'Avaluació Ambiental, de data 29 de desembre de 2018, en la qual es desestimen les al·legacions presentades i es proposa aprovar la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol (província de València).

Fonaments de dret

Primer. La classificació dels camins ramaders del terme municipal de Puçol va ser aprovada per Ordre de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de data de 27 d'abril de 1988, publicada en el DOGV núm. 831, el 24 de maig de 1988. En aquesta es va classificar el camí ramader assagador de Magraners, amb una amplària legal de 20 metres i una longitud aproximada de 5,5 quilòmetres.

Segon. Competeix a la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de la Generalitat Valenciana la resolució de l'expedient per a la revisió i l'actualització del traçat, d'acord amb el que disposen el Decret núm. 7/2015, del 29 de juny, del Consell (DOGV 7560, 30.06.2015), modificat pel Decret núm. 12/2015,

4. Anuncio en el BOE núm. 42 de fecha 16 de febrero de 2018 con las notificaciones infructuosas.

Edictos en los ayuntamientos de Puçol, Sagunt, València y Vila-seca (Tarragona), con las notificaciones que resultaron infructuosas en cada municipio.

Décimo. Finalizadas estas operaciones, se formula la Proposición de deslinde, cuya exposición al público fue anunciada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8300, el día 22 de mayo de 2018, estableciéndose el plazo de un mes, desde el día de publicación en el DOGV, para que los interesados pudieran interponer las alegaciones o reclamaciones oportunas.

Undécimo. Asimismo, se dio cumplimiento al trámite de audiencia establecido en el artículo 82.2 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, informando a todos aquellos colindantes y ocupantes de la vía pecuaria del trámite de audiencia del referido expediente, otorgándoles un plazo de 15 días para alegar y poder presentar todos aquellos documentos y las justificaciones que estimaran pertinentes.

Duodécimo. Una vez finalizado el plazo de información pública y el trámite de audiencia, se presentaron alegaciones por parte de los siguientes interesados:

1. Guillermo Berzosa Martí
2. Salvador Sebastiá Ferrer
3. Enrique Martínez Sales
4. José Guerrero Fernández y Juan Manuel Cantón Fernández
5. Dolores Cerveró de Miquel
6. Remigio y Francisco Rueda Pajarón

Decimotercero. Con fecha 12 de diciembre de 2018 el técnico instructor del expediente informa desestimar las alegaciones presentadas y favorablemente la aprobación del deslinde parcial de la Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón en el término municipal de Puçol, provincia de Valencia, de acuerdo con la proposición de deslinde y planos que constan en el expediente DES/01/2017-VVPP.

Decimocuarto. Con fecha 13 de diciembre de 2018 el director Territorial de Valencia de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural, propone desestimar las alegaciones presentadas y aprobar el deslinde parcial de la Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón en el término municipal de Puçol, provincia de Valencia, de acuerdo con la proposición de deslinde y planos que constan en el expediente DES/01/2017-VVPP.

Decimoquinto. Visto el informe favorable del Servicio de Ordenación y Gestión Forestal de fecha 26 de diciembre de 2018 para la aprobación del deslinde parcial de la Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria o Cañada de Aragón en el término municipal de Puçol (provincia de Valencia), de acuerdo con la proposición de deslinde y planos que constan en el expediente DES/01/2017-VVPP.

Decimosexto. Vista la propuesta del director general de Medio Natural y de Evaluación Ambiental de fecha 29 de diciembre de 2018 en la que se desestiman las alegaciones presentadas y se propone aprobar el deslinde parcial de la Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón en el término municipal de Puçol (provincia de Valencia).

Fundamentos de derecho

Primer. La clasificación de las vías pecuarias del término municipal de Puçol, fue aprobada por Orden de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación de fecha de 27 de abril de 1988, publicada en el DOGV núm. 831, el 24 de mayo de 1988. En ella se clasificó la vía pecuaria Vereda de Magraners, con una anchura legal de 20 metros y una longitud aproximada de 5,5 kilómetros.

Segundo. Compete a la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural de la Generalitat Valenciana la resolución del expediente para la revisión y la actualización del trazado, en virtud de lo preceptuado en el Decreto núm. 7/2015, del 29 de junio, del Consell (DOGV 7560, 30.06.2015), modificado por el Decreto núm.

del 16 de setembre, del president de la Generalitat (DOGV 7618, 18.09.2015) i el Decret núm. 158/2015, del 18 de setembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic bàsic i funcional a la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural (DOGV 7620, 22.09.2015), modificat per Decret 181/2018, de 5 d'octubre, del Consell (DOGV 8413, 30.10.2018).

Tercer. És aplicable a aquest acte administratiu tot el que regula la Llei 3/1995, de camins ramaders, de 23 de març; el Decret número 103/2015, del 7 de juliol, del Consell, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica i funcional de la Presidència i conselleries de la Generalitat, modificat pel Decret 109/2018, de 3 d'agost, del Consell (DOGV 8355, 06.08.2018); la Llei 3/2014, de l'11 de juliol, de la Generalitat, de camins ramaders de la Comunitat Valenciana; la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i l'altra legislació aplicable a aquest cas.

Quart. Després de la consideració de les al·legacions formulades dins de la fase d'exposició pública i del tràmit d'audiència, s'ha respost cadascuna d'aquestes i han sigut notificades als seus al·legants, mitjançant correu certificat amb justificació de recepció, de la manera següent:

1. Guillermo Berzosa Martí, en nom i representació de Ramón Gómez Leal, Amparo Gómez Leal, Encarnación Gómez Leal, José Vicente García Planes, Rosario Oller Ruiz, Ramón Gómez Sierra, Inmaculada Manuela Leal Rapela, Virginia Planes Pedro, Ventura José González Cervera i Luz Marina Gómez Fernández, presenten escrit, en el qual formulen les al·legacions següents:

Manifesta que les tanques de les parcel·les estan situades respectant els deu metres a l'eix de l'antic camí, per la qual cosa sembla que aquests parcel·les no van envair mai ni van ocupar els terrenys de l'assagador i que els límits existeixen de manera continuada des del 1956, i, per tant, hauria d'entendre's que la delimitació hauria de partir des de les tanques de les parcel·les. I que no es compleix que l'eix de l'assagador coincidís amb el de la calçada, ja que des de l'estaca que identifica el punt 13d a l'eix de la calçada disten 13,25 metres en lloc de 10 metres.

Cal dir que, segons el Projecte de classificació dels camins ramaders de Puçol, l'assagador dels Mangraners, en el tram de la delimitació, discorre pel camí del mateix nom; i per a poder determinar l'eix s'han estudiat diferents vols fotogràmics, des de l'any 1956 fins a l'actualitat, com també la cartografia cadastral des dels seus orígens, a fi de poder representar gràficament correctament l'antic camí dels Mangraners.

A més, també s'ha realitzat un aixecament topogràfic *in situ* (amb GPS Trimble R6 de precisió centimètrica) tant de la carretera com de tots els elements rellevants que estan dins del domini públic pecuari, i donar així les màximes garanties de precisió per al càlcul dels límits del camí ramader.

Quant a l'existència de tanques des de l'any 1956, cal indicar que el caràcter imprescriptible, inalienable i inembargable, amb que la legislació vigent dota el domini públic dels camins ramaders comporta que l'existència d'elements a l'interior del camí ramader no redueix la seua entitat, característiques ni amplària, ni tampoc pressuposa cap titularitat privada, sinó que suposa que hi ha elements intrusos dins dels límits legals del camí ramader. Intrusions que perduren durant aquests anys en què, com que no hi ha delimitació, l'afectat intrús ha aprofitat privativament els terrenys de domini públic.

2. Salvador Sebastià Ferrer presenta un escrit, en el qual es formulen les al·legacions següents:

En primer lloc, manifesta que l'assagador dels Mangraners té una amplària excessiva per a l'ús que té, i que la seua amplària real d'ús i necessària és de 14 metres; se suposa que per aquesta raó l'Ajuntament va autoritzar el tancament de l'assagador a una amplària de 7,50 metres de l'eix d'aquest. I que si, en cas contrari, l'amplària fora de 20 metres des de l'eix de l'assagador, sol·licita que se li indemnitze i se li repose la tanca.

Davant d'això, cal dir que la classificació dels camins ramaders de Puçol va determinar que l'assagador dels Mangraners tenia una amplària legal de 20 metres; mentre que l'article 7 de la Llei 3/1995, de camins ramaders, estableix que la classificació és l'acte administratiu, de caràcter declaratiu, en virtut del qual es determina l'existència,

12/2015, del 16 de setembre, del President de la Generalitat (DOGV 7618, 18.09.2015) y en el Decreto núm. 158/2015, del 18 de setembre, del Consell, por el que se aprueba el Reglamento orgánico básico y funcional a la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural (DOGV 7620, 22.09.2015), modificado por Decreto 181/2018, de 5 de octubre, del Consell (DOGV 8413, 30.10.2018).

Tercero. Al presente acto administrativo le es de aplicación todo lo regulado en la ley 3/1995 de Vías Pecuarias, de 23 de marzo, el Decreto número 103/2015, del 7 de julio, del Consell por que establece la estructura orgánica básica y funcional de la Presidencia y consellerias de la Generalitat, modificado por Decreto 109/2018, de 3 de agosto, del Consell (DOGV 8355, 06.08.2018), la Ley 3/2014, del 11 de julio, de la Generalitat, de vías pecuarias de la Comunitat Valenciana, la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas y demás legislación aplicable al caso.

Cuarto. Tras la consideración de las alegaciones formuladas dentro de la fase de exposición pública y del trámite de audiencia, se han respondido a cada una de las mismas y han sido notificadas a sus alegantes, mediante correo certificado con acuse de recibo, de la siguiente manera:

1. Guillermo Berzosa Martí, en nombre y representación de Ramón Gómez Leal, Amparo Gómez Leal, Encarnación Gómez Leal, José Vicente García Planes, Rosario Oller Ruiz, Ramón Gómez Sierra, Inmaculada Manuela Leal Rapela, Virginia Planes Pedro, Ventura José González Cervera y Luz Marina Gómez Fernández, presentan escrito, en el que formulan las siguientes alegaciones:

Manifiesta que los vallados de las parcelas están ubicados respetando los diez metros al eje del antiguo camino, por lo que parece que estas parcelas nunca invadieron ni ocuparon los terrenos de la vereda y que los vallados existen de forma continuada desde el 1956, y por tanto debería entenderse que el deslinde tendría que partir del vallado de las parcelas. Y que no se cumple que el eje de la vereda coincida con el de la calzada, ya que desde la estaca que identifica el punto 13d al eje de la calzada distan 13,25 metros en lugar de 10 metros.

Decir que, según el Proyecto de clasificación de las vías pecuarias de Puçol, la Vereda de Mangraners, en el tramo del deslinde discurre por el camino del mismo nombre; y para poder determinar el eje se ha estudiado diferentes vuelos fotogràmics, desde el año 1956 hasta la actualidad, así como la cartografía catastral desde sus orígenes, al objeto de poder graficar correctamente el antiguo camino de Mangraners.

Además, también se ha realizado un levantamiento topográfico *in situ* (con GPS Trimble R6 de precisión centimétrica) tanto de la carretera como de todos los elementos relevantes que se encuentran dentro del dominio público pecuario, dando así las máximas garantías de precisión para el cálculo de los límites de la vía pecuaria.

En cuanto a la existencia de vallados desde el año 1956, hay que reseñar que el carácter imprescriptible, inalienable e inembargable, con que la legislación vigente dota el dominio público de las vías pecuarias supone que la existencia de elementos en el interior de la vía pecuaria no reduce su entidad, características ni anchura, ni tampoco presupone titularidad privada alguna, sino que supone la existencia de elementos intrusos dentro de los límites legales de la vía pecuaria. Intrusiones que perduran durante estos años en los que, al no existir deslinde, el afectado intruso ha aprovechado privativamente los terrenos de dominio público.

2. Salvador Sebastià Ferrer presenta escrito, en el que formulan las siguientes alegaciones:

En primer lugar manifiesta que la Vereda de Mangraners tiene un ancho excesivo para el uso, siendo su anchura real de uso y necesaria la de 14 metros; suponiendo así que por esta razón, el Ayuntamiento autorizó el vallado de la vereda a una anchura de 7,50 metros del eje de la misma. Y si en caso contrario el ancho fuera de 20 metros desde el eje de la vereda, solicita que se le indemnice y se le reponga el vallado.»

Ante lo cual cabe decir que, la clasificación de las Vías Pecuarias de Puçol determinó que la Vereda de Mangraners tenía una anchura legal de 20 metros; mientras que el artículo 7 de la Ley 3/1995, de vías pecuarias, establece que la clasificación es el acto administrativo, de carácter declarativo, en virtud del cual se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria.

amplària, traçat i les altres característiques físiques generals de cada camí ramader.

L'actual regulació dels camins ramaders els ha dotat, a part de la seua destinació prioritària, d'altres usos més adequats a la realitat actual, que els permeten una major compatibilitat social, ambiental i econòmica, els qual són patrimoni de la comunitat autònoma íntegrament, i, per al cas que ens ocupa, la Generalitat Valenciana. Per aquest motiu, les consideracions sobre l'amplària proposada i/o necessària no poden ser mantingudes en l'actualitat, i que siga improcedent parlar de parts necessàries i/o sobrants d'un camí ramader davant qualsevol delimitació posterior a l'entrada en vigor de la Llei 3/1995, ja que que suposa la desaparició d'aquestes categories, perquè el legislador de l'any 1995 establiria que tot el domini públic afectaria tant parts legals com sobrants i/o innecessàries en no haver-se materialitzat cap transmissió ni translació del domini públic al privat quan legalment era possible, per la qual cosa ara i en aquesta delimitació no és acceptable.

Les porcions de camí ramader innecessàries o sobrants no alienades legalment continuaran sent camí ramader, bé de domini públic: imprescriptible, inalienable i inembargable. Per tant, la delimitació del camí ramader comprén la totalitat de l'amplària legal i la superfície del camí ramader, és a dir, els 20 metres són domini públic.

Respecte de l'existència d'una tanca que va ser autoritzada per l'Ajuntament en el seu moment, no s'aporta aquesta autorització i, a més, ressenyar de nou que, el caràcter imprescriptible, inalienable i inembargable, amb que la legislació vigent dota el domini públic dels camins ramaders suposa que l'existència dels elements a l'interior del camí ramader són considerats intrusos dins dels límits d'aquest. Intrusió que ha perdurat durant aquests anys en què l'afectat s'ha pogut aprofitar privativament els terrenys de domini públic i que, per tant, no cap ni la indemnització, ni la reposició d'aquesta tanca per aquesta administració.

Respecte a la manifestació que l'eix de l'assagador ha de ser equidistant entre les parcel·les que limiten al nord i al sud d'aquest per a evitar greuges comparatius amb els propietaris d'aquestes parcel·les.

Dir que, segons el Projecte de classificació de camins ramaders de Puçol, l'assagador dels Mangraners en el tram a delimitar discorre pel camí del mateix nom. I que per a obtenir l'eix del camí ramader s'han estudiat els vols fotogramètrics des de l'any 1956 als actuals, així com els documents cartogràfics de tota la sèrie històrica del cadastre, a fi de representar gràficament fidelment i correctament l'antic camí dels Mangraners.

A més, també s'ha realitzat el preceptiu aixecament topogràfic (amb un GPS Trimble R6 de precisió centimètrica) de tots els elements rellevants que estan dins del domini públic ramader, i s'han donat les màximes garanties de precisió per al càlcul de l'eix del camí ramader, com també els seus límits.

3. Enrique Martínez Sales presenta un escrit en el qual sol·licita la informació següent:

Va sol·licitar els quatre punts d'intersecció, tenint en compte la parcel·la cadastral i el límit de l'assagador.

Coordenades que se li van remetre degudament per a la comprovació per ell mateix o a través de tercers.

4. José Guerrero Fernández i Juan Manuel Cantón Fernández presenten sendos escrits:

En els quals manifesten, primer, que l'Ajuntament els va autoritzar la col·locació d'una tanca a 7,5 metres de l'eix de l'assagador, i en el cas que l'amplària de l'assagador fora de 20 metres demanen que se'ls indemnitze i se li reponse la tanca.

Reiterar que, de conformitat al Projecte de classificació dels camins ramaders de Puçol, l'assagador dels Mangraners té una amplària legal de 20 metres; i que d'acord amb l'article 7 de la Llei 3/1995, de camins ramaders, l'acte classificatori és l'acte administratiu, de caràcter declaratiu, en virtut del qual es determina l'existència, amplària, traçat i altres característiques físiques generals de cada camí ramader. Per tant, la delimitació del camí ramader comprén la totalitat de l'amplària legal i la superfície del camí ramader que, en aquest cas, és de 20 metres i tot aquest es considera com a domini públic.

Respecte de l'existència d'una tanca que va ser autoritzada per l'Ajuntament en el seu moment, no s'aporta aquesta autorització i, a més, ressenyar de nou que el caràcter imprescriptible, inalienable i

La actual regulació de las vías pecuarias, las ha dotado, aparte de su destino prioritario, de otros usos más adecuados a la realidad actual, que permiten su mayor compatibilidad social, ambiental y económica, siendo patrimonio de la comunidad autónoma en su totalidad, y para el caso que nos ocupa, la Generalitat Valenciana. De ahí que las consideraciones sobre anchura propuesta y/o necesaria no pueda ser mantenida en la actualidad, y resulte improcedente hablar de partes necesarias y/o sobrantes de una misma vía pecuaria ante cualquier deslinde posterior a la entrada en vigor de la Ley 3/1995, en cuanto que supone la desaparición de estas categorías, pues el legislador del año 1995 establecería que todo el dominio público afectaría tanto a partes legales como sobrantes y/o innecesarias al no haberse materializado ninguna transmisión ni traslación del dominio público al privado cuando legalmente era posible, por lo que ahora y en este deslinde no resulta aceptable.

Las porciones de vía pecuaria innecesarias o sobrantes no enajenadas legalmente, continuarán siendo vía pecuaria, bien de dominio público: imprescriptible, inalienable e inembargable. Por lo tanto, el deslinde de la vía pecuaria comprende la totalidad de la anchura legal y la superficie de la vía pecuaria, es decir, los 20 metros son dominio público.

Respecto de la existencia de un vallado que fue autorizado por el Ayuntamiento en su día, no se aporta tal autorización y además, reseñar de nuevo que, el carácter imprescriptible, inalienable e inembargable, con que la legislación vigente dota el dominio público de las vías pecuarias supone que la existencia de los elementos en el interior de la vía pecuaria son considerados intrusos dentro de los límites de la misma. Intrusión que ha perdurado durante estos años en los que, el afectado se ha podido aprovechar privativamente los terrenos de dominio público y que por tanto no cabe indemnización alguna, ni la reposición de dicho vallado por esta administración.

Con respecto de la manifestación de que el eje de la vereda debe ser equidistante entre las parcelas que lindan al norte y al sur de la misma para evitar agravios comparativos con los propietarios de dichas parcelas.

Decir que, según el Proyecto de clasificación de vías pecuarias de Puçol, la Vereda de Mangraners en el tramo a deslindar discurre por el camino del mismo nombre. Y que para obtener el eje de la vía pecuaria se han estudiado los vuelos fotogramétricos desde el año 1956 a los actuales, así como los documentos cartográficos de toda la serie histórica del catastro, al objeto de graficar fiel y correctamente el antiguo camino de Mangraners.

Además, también se ha realizado el preceptivo levantamiento topográfico (con un GPS Trimble R6 de precisión centimétrica) de todos los elementos relevantes que se encuentran dentro del dominio público pecuario, dando las máximas garantías de precisión para el cálculo del eje de la vía pecuaria, así como sus límites.

3. Enrique Martínez Sales presenta escrito en el que solicita la siguiente información:

Solicitó los cuatro puntos de intersección, teniendo en cuenta la parcela catastral y el límite de la vereda.

Coordenadas que le fueron debidamente remitidas para su comprobación; por sí o a través de terceros.

4. José Guerrero Fernández y Juan Manuel Cantón Fernández presentan sendos escritos:

En los que manifiestan primero, que por parte del Ayuntamiento se autorizó la colocación de un vallado a 7,5 metros del eje de la vereda, y en el caso de que la anchura de la vereda fuera de 20 metros piden que se les indemnice y se le reponga el vallado.

Reiterar que, de conformidad al Proyecto de clasificación de las vías pecuarias de Puçol, la Vereda de Mangraners tiene una anchura legal de 20 metros; y que de acuerdo con el artículo 7 de la Ley 3/1995, de vías pecuarias, el acto clasificatorio es el acto administrativo, de carácter declarativo, en virtud del cual se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria. Por tanto, el deslinde que de la vía pecuaria comprende la totalidad de la anchura legal y superficie de la vía pecuaria que, en este caso, es de 20 metros y toda ella se considera como dominio público.

Respecto de la existencia de un vallado que fue autorizado por el Ayuntamiento en su día, no se aporta tal autorización y además, reseñar de nuevo que, el carácter imprescriptible, inalienable e inembargable, con que la legislación vigente dota el dominio público de las vías pecua-

inembargable amb que la legislació vigent dota el domini públic dels camins ramaders suposa que l'existència dels elements a l'interior del camí ramader són considerats intrusos dins dels límits d'aquest. Intrusió que ha perdurat durant aquests anys en què l'afectat s'ha pogut aprofitar privativament els terrenys de domini públic i que, per tant, no cap ni la indemnització, ni la reposició d'aquesta tanca per aquesta administració.

En segon lloc, respecte la indicació que l'eix de l'assagador ha de ser equidistant entre les parcel·les que limiten al nord i al sud, per a evitar així greuges comparatius amb els propietaris.

Cal dir que, segons el Projecte de classificació dels camins ramaders de Puçol, l'assagador dels Mangraners en el tram de la delimitació discorre pel camí del mateix nom; i per a poder determinar l'eix s'han estudiat diferents vols fotogramètrics, des de de l'any 1956 fins a l'actualitat, com també la cartografia cadastral des dels seus orígens, a fi de poder representar gràficament correctament l'antic camí dels Mangraners.

A més, també s'ha realitzat un aixecament topogràfic *in situ* (amb GPS Trimble R6 de precisió centimètrica) tant de la carretera com de tots els elements rellevants que estan dins del domini públic ramader, i donar així les màximes garanties de precisió per al càlcul dels límits del camí ramader.

5. María Dolores Cerveró de Miquel presenta un escrit en el qual sol·licita la informació següent:

Va sol·licitar els quatre punts d'intersecció, tenint en compte la parcel·la cadastral i el límit de l'assagador.

Coordenades que se li van remetre degudament perquè les comproves; per ella mateixa o a través de tercers.

6. Remigio i Francisco José Rueda Pajarón presenten un escrit, amb les consideracions següents:

Manifesten que ha de considerar-se l'amplària de l'assagador de 7 metres, d'acord amb el projecte de reducció de l'amplària del camí que es va tramitar i es va aprovar en els anys 70.

Cal dir que, de conformitat amb l'article 14.1 de la Llei 3/2014, d'11 de juliol, de la Generalitat, de camins ramaders de la Comunitat Valenciana, la delimitació és «l'acte administratiu que defineix els límits degudament georeferenciats dels camins ramaders, de conformitat amb el que s'estableix en l'acte de classificació», que en el cas del terme municipal de Puçol figura aprovat per Ordre CAPA, del 27 d'abril de 1988, i publicat en el DOGV núm. 831, del 24 de maig. Segons el Projecte de classificació, l'assagador dels Mangraners està classificat amb una amplària legal de 20 metres i una longitud aproximada de 5,5 quilòmetres.

Respecte de l'existència del projecte de reducció de l'amplària del camí a 7 metres amb un informe de l'any 1972 favorable del cap de la Prefectura Provincial de Carreteres, aclarir que aquesta manifestació no pot ser compartida en atenció a la naturalesa i definició de l'acte de classificació d'un camí ramader, l'objecte del qual és la determinació de l'existència i la categoria dels camins ramaders; és a dir, la classificació està ordenada a acreditar i/o confirmar la identitat i tipologia d'un camí ramader i és domini públic la totalitat dels 20 metres d'amplària, sense que pugui contradir-se el que s'ha regulat per llei i l'acte classificatori per a atorgar-li, mitjançant aquest procediment administratiu, una amplària inferior a la legal i contrària a la classificació, circumstància aquesta que viciaria de nul·litat l'expedient administratiu en no ser la delimitació fidel reflex de la classificació.

Sol·liciten també que es preveja l'assagador amb l'amplària necessària de 14 metres, i es considere el seu eix l'original del camí (i no el de la carretera actual) i que siguin indemnitzats pels danys que ocasionen amb motiu de la delimitació en les propietats afectades: tant elements constructius, com sistemes de reg, etc.

Davant això, dir que l'actual regulació dels camins ramaders els ha dotat (a part de la destinació prioritària) d'altres nous usos més adequats a la realitat actual, i que en permeten la compatibilitat social, ambiental i econòmica, i que són patrimoni de l'Administració autonòmica, en el nostre cas la Generalitat Valenciana, en declarar-se la delimitació del domini públic. Per aquest motiu, les consideracions sobre amplària proposada (segons figura en el projecte de classificació) no pot ser mantinguda en l'actualitat, ja que és impropedient parlar de parts necessàries o sobrants del camí ramader en qualsevol delimitació posterior a l'entrada en vigor de la Llei 3/1995, quan comporta la desaparició d'aquelles categories, perquè el legislador de l'any 1995 va establir que

rias supone que la existencia de los elementos en el interior de la vía pecuaria son considerados intrusos dentro de los límites de la misma. Intrusión ha perdurado durante estos años en los que, el afectado se ha podido aprovechar privativamente los terrenos de dominio público y que por tanto no cabe indemnización alguna, ni la reposición de dicho vallado por esta administración.

En segundo lugar, respecto la indicación que el eje de la vereda debe ser equidistante entre las parcelas que lindan al norte y al sur de la misma, para evitar así agravios comparativos con los propietarios.

Decir que, según el Proyecto de clasificación de las vías pecuarias de Puçol, la Vereda de Mangraners en el tramo del deslinde discurre por el camino del mismo nombre; y para poder determinar el eje se ha estudiado diferentes vuelos fotogramétricos, desde del año 1956 hasta la actualidad, así como la cartografía catastral desde sus orígenes, al objeto de poder graficar correctamente el antiguo camino de Mangraners.

Además, también se ha realizado un levantamiento topográfico *in situ* (con GPS Trimble R6 de precisión centimétrica) tanto de la carretera como de todos los elementos relevantes que se encuentran dentro del dominio público pecuario, dando así las máximas garantías de precisión para el cálculo de los límites de la vía pecuaria.

5. María Dolores Cerveró de Miquel presenta escrito en el que solicita la siguiente información:

Solicité los cuatro puntos de intersección, teniendo en cuenta la parcela catastral y el límite de la vereda.

Coordenadas que le fueron debidamente remitidas para su comprobación; por sí o a través de terceros.

6. Remigio y Francisco José Rueda Pajarón presentan un escrito, con las siguientes consideraciones:

Manifiestan que debe considerarse el ancho de la vereda de 7 metros, conforme al proyecto de reducción del ancho del camino que se tramitó y aprobó en los años 70.

Decir que, de conformidad con el artículo 14.1 de la Ley 3/2014, de 11 de julio, de la Generalitat, de vías pecuarias de la Comunitat Valenciana, el deslinde es «el acto administrativo que define los límites debidamente georeferenciados de las vías pecuarias, de conformidad con lo establecido en el acto de clasificación», que en el caso del término municipal de Puçol figura aprobado por Orden CAPA del 27 de abril de 1988, y publicado en el DOGV núm. 831, del 24 de mayo. Según el Proyecto de clasificación, la Vereda de Mangraners está clasificada con una anchura legal de 20 metros y una longitud aproximada de 5,5 kilómetros.

Respecto de la existencia del proyecto de reducción de la anchura del camino a 7 metros con un informe del año 1972 favorable del Jefe de la Jefatura Provincial de Carreteras, aclarar que dicha manifestación no puede ser compartida en atención a la naturaleza y definición del acto de clasificación de una vía pecuaria, cuyo objeto es la determinación de la existencia y categoría de las vías pecuarias; es decir, la clasificación está ordenada a acreditar y/o confirmar la identidad y tipología de una vía pecuaria siendo dominio público la totalidad de los 20 metros de ancho, sin que pueda contradecirse lo regulado por Ley y el acto clasificatorio para otorgarle, mediante este procedimiento administrativo una anchura inferior a la legal y contraria a la clasificación, circunstancia esta que viciaría de nulidad el expediente administrativo al no ser el deslinde fiel reflejo de la clasificación.

Solicitan también que se contemple la vereda con el ancho necesario de 14 metros, tomando como su eje el original del camino (y no el de la carretera actual) y que sean indemnizados por los daños que ocasionen con motivo del deslinde en las propiedades afectadas: tanto elementos constructivos como sistemas de riego, etc.

Ante esto decir que la actual regulación de las vías pecuarias, ha dotado a las vías pecuarias, (aparte del destino prioritario) de otros nuevos usos más adecuados a la realidad actual, y que permiten su compatibilidad social, ambiental y económica, siendo patrimonio de la administración autonómica, en nuestro caso la Generalitat Valenciana, al declararse el deslinde del dominio público. De ahí que las consideraciones sobre anchura propuesta (según figura en el proyecto de clasificación) no pueda ser mantenida en la actualidad, al resultar impropedient hablar de partes necesarias o sobrantes de la vía pecuaria en cualquier deslinde posterior a la entrada en vigor de la Ley 3/1995, en cuanto supone la desaparición de aquellas categorías, pues el legislador del año 1995 estableció que eran bienes de dominio público y por tanto, inalienables,

eren béns de domini públic i, per tant, inalienables, imprescriptibles i inembargables, romanent en el domini públic tant les parts legals com les sobrants o innecessàries en no haver-se materialitzat cap transmissió o translació del domini públic al privat quan legalment era possible, per la qual cosa ara, en aquesta delimitació, no és acceptable.

Les porcions de camí ramader innecessàries i/o sobrants no alienades legalment continuen sent camí ramader, un bé de domini públic. Per tant, la delimitació del camí ramader comprén la totalitat de l'amplària legal i la superfície total del camí ramader, és a dir, els 20 metres són domini públic.

Quant a l'existència d'elements constructius, tanques, etc., dins del camí ramader, cal dir que el caràcter imprescriptible, inalienable i inembargable amb que la legislació vigent dota el domini públic dels camins ramaders suposa que l'existència d'aquests elements a l'interior d'aquest són elements intrusos dins dels seus límits. Intrusió que ha pogut perdurar durant tots els anys en què l'afectat ha aprofitat privativament els terrenys de domini públic i que, per això, no cap la indemnització.

Respecte de la descripció de l'assagador dels Mangraners, el Projecte de classificació de camins ramaders de Puçol diu textualment:

«Es desvia del camí de Lliria, a la partida dels Mangraners, amb direcció est pel camí dels Mangraners o de l'Espartal;...»

Per a obtindre l'eix del camí ramader s'han estudiat els diferents vols fotogramètrics, des de l'any 1956 fins a la sèrie 1973-1986, a més de la documentació cartogràfica del catastro actual i històric, a fi de representar gràficament correctament l'antic camí dels Mangraners i fixar, així, l'eix d'aquest.

A més, també s'ha realitzat el preceptiu aixecament topogràfic (amb un GPS Trimble R6 de precisió centimètrica) tant de la carretera com de tots els elements rellevants que estan dins del domini públic pecuari, i donar les màximes garanties de precisió a l'hora de calcular l'eix del camí ramader, com també els límits d'aquest.

També exposen que tenen escripturada la parcel·la i que el sobrant (la diferència entre l'ample legal i el necessari) és alienable i, per tant, susceptible de ser adquirida per prescripció adquisitiva o usucupió, articles 1930 i següents del Codi Civil. Havent bona fe, just títol i havent transcorregut més que àmpliament els terminis. Des de 1973 (data en la qual s'aprova el projecte de reducció d'amplària) fins a la nova delimitació proposada han transcorregut més de 30 anys ininterromputs de possessió pacífica, amb just títol escriptura de propietat inscrita en el Registre de la Propietat i a títol d'amo pels compareixents i els seus ascendents.

Cal dir que ens reitem en el que hem contestat en la segona alegació on ja s'ha explicat que les porcions de camí ramader innecessàries i/o sobrants, no alienades legalment, continuen pertanyent al camí ramader, com a bé de domini públic. Per tant, la delimitació del camí ramader comprén la totalitat de l'amplària legal i la superfície del camí ramader, és a dir, els 20 m són de domini públic.

A més, la delimitació dels camins ramaders no és, en si mateix, un acte d'adquisició de domini, sinó de determinació dels límits d'aquest. El seu fonament està en un dret de propietat preexistent i al qual dona virtualitat pràctica, però en cap cas el crea *ex novo*, ni pot ser considerat com una potestat de l'Administració per a l'adquisició gratuïta dels béns, atès que es tracta de béns de domini públic des de temps immemorials i ara es limiten d'acord amb la seua existència immemorial i la seua classificació.

El principi de legitimació, que presumeix l'existència dels drets inscrits, tal com consten en l'assentament, no és aplicable quan intenta oposar-se a una titularitat del domini públic, perquè aquesta és inatacable, encara que no figure en el Registre de la Propietat, ja que no naix del tràfic jurídic contractual ni registral, sinó de la mateixa llei i és protegible enfront dels assentaments registrals i, fins i tot, enfront de la possessió. En aquest sentit i de conformitat amb l'article 2 de la Llei 3/1995, l'assagador fitat té la condició de bé de domini públic de les comunitats autònomes (Generalitat Valenciana, per al cas que ens ocupa), i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables.

A més, l'article 8.3 de la Llei 3/1995, de camins ramaders, estableix que la delimitació aprovada declara la possessió i la titularitat demanial a favor de la comunitat autònoma, la qual dona lloc a l'amollonament i sense que les inscripcions en el Registre de la Propietat puguen preval-

imprescriptibles e inembargables, permaneciendo en el dominio público tanto las partes legales como las sobrantes o innecesarias al no haberse materializado ninguna transmisión o traslación del dominio público al privado cuando legalmente era posible, por lo que ahora en este deslinde no resulta aceptable.

Las porciones de vía pecuaria innecesarias y/o sobrantes no enajenadas legalmente, continúan siendo vía pecuaria, un bien de dominio público. Por lo tanto, el deslinde de la vía pecuaria comprende la totalidad del ancho legal y superficie total de la vía pecuaria, es decir, los 20 metros son dominio público.

En cuanto a la existencia de elementos constructivos, vallados, etcétera, etc., dentro de la vía pecuaria, decir que el carácter imprescriptible, inalienable e inembargable con que la legislación vigente dota al dominio público de las vías pecuarias supone que la existencia de estos elementos en el interior de la misma son elementos intrusos dentro de sus límites. Intrusión que ha podido perdurar durante todos esos años en los que el afectado ha aprovechado privativamente los terrenos de dominio público y que por ello no cabe indemnización alguna.

Respecto de la descripción de la Vereda de Mangraners el Proyecto de clasificación de vías pecuarias de Puçol dice textualmente:

«Se desvía del camino de Liria, en la partida de Mangraners, con dirección este por el camino de Mangraners o del Espartal;...»

Para obtener el eje de la vía pecuaria se han estudiado los diferentes vuelos fotogramétricos, desde el año 1956 hasta la serie 1973-1986, además de la documentación cartográfica del catastro actual e histórico, al objeto de grafiar correctamente el antiguo camino de Mangraners y fijar así el eje del mismo.

Además, también se ha realizado el preceptivo levantamiento topográfico (con un GPS Trimble R6 de precisión centimétrica) tanto de la carretera como de todos los elementos relevantes que se encuentran dentro del dominio público pecuario, dando las máximas garantías de precisión a la hora de calcular el eje de la vía pecuaria, así como los límites de la misma.

También exponen que tienen escripturada la parcela y que el sobrante (la diferencia entre el ancho legal y el necesario) es enajenable, y por lo tanto susceptible de ser adquirida por prescripción adquisitiva o usucupión, arts. 1930 y ss del Código Civil. Existiendo buena fe, justo título y habiendo transcurrido más que sobradamente los plazos. Desde 1973 (fecha en la que se aprueba el proyecto de reducción de anchura) hasta el nuevo deslinde propuesto han transcurrido más de 30 años ininterrompidos de posesión pacífica, con justo título escriptura de propiedad inscrita en el Registro de la Propiedad y a título de dueño por los comparecientes y sus ascendientes.

Decir que, nos reiteramos en la contestado en la segunda alegación donde ya se explicó que las porciones de vía pecuaria innecesarias y/o sobrantes, no enajenadas legalmente, continúan perteneciendo a la vía pecuaria, como bien de dominio público. Por tanto, el deslinde de la vía pecuaria comprende la totalidad de la anchura legal y superficie de la vía pecuaria, es decir, los 20 m son dominio público.

Además, el deslinde de las vías pecuarias no es, en sí mismo, un acto de adquisición de dominio, sino de determinación de los límites del mismo. Su fundamento se encuentra en un derecho de propiedad preexistente y al que da virtualidad práctica, pero en ningún caso lo crea *ex novo*, ni puede ser considerado como una potestad de la Administración para la adquisición gratuita de los bienes, dado que se trata de bienes de dominio público desde tiempos inmemoriales y ahora se deslindan conforme a su existencia inmemorial y su clasificación.

El principio de legitimación, que presume la existencia de los derechos inscritos, tal y como constan en el asiento, no es aplicable cuando intenta oponerse a una titularidad del dominio público, pues esta es inatacable, aunque no figure en el Registro de la Propiedad, puesto que no nace del tráfico jurídic contractual ni registral, sino de la propia ley y es protegible frente a los asientos registrales e incluso frente a la posesión. En este sentido y de conformidad con el artículo 2 de la Ley 3/1995, la vereda deslindada ostenta la condición de bien de dominio público de las Comunidades Autónomas (Generalitat Valenciana, para el caso que nos ocupa), y en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

Además, según el artículo 8.3 de la Ley 3/1995, de vías pecuarias, establece que el deslinde aprobado declara la posesión y la titularidad demanial a favor de la comunidad autónoma, dando lugar al amojonamiento y sin que las inscripciones en el Registro de la Propiedad puedan

dre davant de la naturalesa demanial dels béns partionats. Per això, la fe pública registral no actua davant de la delimitació i, per tant, el que la usucapió haja tingut accés al registre com a part d'una finca registral, no constitueix títol per a la prescripció adquisitiva respecte d'aqueixa porció de terreny.

D'altra banda, hem de mantindre que la delimitació no es realitza tenint en compte els títols de propietat registral ja que les camins ramaders són béns de domini públic i, per tant, gaudeixen de les característiques definidores de l'article 132 de la Constitució Espanyola, i que atesa la seua adscripció a finalitats de caràcter públic, se situen fora del comerç dels homes, i són, com ja hem comentat reiteradament en paràgrafs anteriors, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i porten en la seua destinació la garantia d'intocabilitat o immunitat, de manera que en ells la inscripció en el Registre de la Propietat és superflua.

Per tant, tal com hem aclarit en l'apartat anterior, la classificació dels camins ramaders de Puçol va determinar que l'assagador dels Mangraners té una amplària legal de 20 metres.

Vista la Llei 3/1995, de camins ramaders, de 23 de març; la Llei 3/2014, d'11 de juliol, de la Generalitat, de camins ramaders de la Comunitat Valenciana; la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de patrimoni de la Generalitat, i l'altra normativa aplicable al cas, resolc:

Primer

Desestimar les alegacions presentades sobre la base dels fonaments de dret.

Segon

Aprovar la delimitació parcial de l'assagador dels Mangraners del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol, província de València, d'acord amb la proposició de delimitació i els plànols que consten en l'expedient, i les característiques del qual són les següents:

Denominació: assagador dels Mangraners
Tipus de via: assagador
Longitud delimitada: 991,692 m
Amplària legal: 20 m
Superfície delimitada: 19.833,84 m²
Nombre d'intrusions: 59
Superfície total de les intrusions: 19.833,84 m²

Tercer

Iniciar la pràctica de l'amollonament parcial del camí ramader assagador dels Mangraners, del tram comprés entre la rotonda on conflueixen l'avinguda d'Alfinac i l'avinguda de les Corts Valencianes i el camí de Lliria, o la canyada d'Aragó, al terme municipal de Puçol (València).

Quart

Traslladar els límits del tram del camí ramader delimitat a l'administració cadastral, d'acord amb el que s'estableix en l'article 14.c del Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del cadastre immobiliari.

Cinquè

Comunicar a la Direcció General de Patrimoni la resolució que s'evacue, a l'efecte de la inscripció en el Registre de la Propietat de Requena del domini públic corresponent a l'àmbit delimitat, i cancel·lar, totalment o parcialment, les inscripcions registrals que siguen contradictòries amb la delimitació. Així mateix, traslladar a la Direcció General de Patrimoni tota la documentació necessària per a la constància de l'àmbit delimitat en l'Inventari de General de Béns i Drets de la Generalitat.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, en el termini d'un mes, comptador des de l'endemà de la recepció d'aquesta

prevalecer frente a la naturaleza demanial de los bienes deslindados. Por ello la fe pública registral no opera frente al deslinde, y por tanto, el que la usucapión haya tenido acceso al registro como parte de una finca registral, no constituye título para la prescripción adquisitiva respecto de esa porción de terreno.

Por otra parte, mantener que el deslinde no se realiza teniendo en cuenta los títulos de propiedad registral ya que las vías pecuarias son bienes de dominio público y por tanto gozan de las características definidoras del artículo 132 de la Constitución Española y que dada su adscripción a fines de carácter público, se sitúan fuera del comercio de los hombres, siendo, como ya hemos comentado reiteradamente en párrafos anteriores, inalienables, imprescriptibles e inembargables, llevando en su destino la propia garantía de intocabilidad o inmunidad, de manera que en ellos la inscripción en el Registro de la Propiedad resulta superflua.

Decir pues que, tal y como hemos aclarado en el apartado anterior, la clasificación de las vías pecuarias de Puçol determinó que la Vereda de Mangraners tiene una anchura legal de 20 metros.

Vista la Ley 3/1995, de vías pecuarias, de 23 de marzo; la Ley 3/2014, de 11 de julio, de la Generalitat, de vías pecuarias de la Comunidad Valenciana; la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas; la Ley 14/2003, de 10 de abril, de patrimonio de la Generalitat, y demás normativa aplicable al caso, resuelvo:

Primero

Desestimar las alegaciones presentadas sobre la base de los fundamentos de derecho.

Segundo

Aprobar el deslinde parcial de la Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón, en el término municipal de Puçol, provincia de Valencia, de acuerdo con la proposición de deslinde y planos que constan en el expediente, y cuyas características son las siguientes:

Denominación: Vereda de Mangraners
Tipo de vía: vereda
Longitud deslindada: 991,692 m.
Anchura legal: 20 m.
Superficie deslindada: 19.833,84 m²
Número de intrusiones: 59
Superficie total de las intrusiones: 19.833,84 m²

Tercero

Iniciar la práctica del amojonamiento parcial de la vía pecuaria Vereda de Mangraners del tramo comprendido entre la rotonda donde confluyen la avenida de Alfinac y la avenida Corts Valencianes y el Camí de Lliria, o Cañada de Aragón, en el término municipal de Puçol (Valencia).

Cuarto

Trasladar los límites del tramo de la vía pecuaria deslindada a la administración catastral, de acuerdo con lo establecido en el artículo 14.c del Real decreto legislativo 1/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del catastro inmobiliario.

Quinto

Comunicar a la Dirección General de Patrimonio la resolución que se evacue, a los efectos de la inscripción en el Registro de la Propiedad de Requena del dominio público correspondiente al ámbito deslindado, debiendo proceder a la cancelación total o parcial de cuantas inscripciones registrales resulte contradictorias con el deslinde. Asimismo, dar el debido traslado a la Dirección General de Patrimonio, de toda la documentación necesaria para la constancia del ámbito deslindado en el Inventario de General de Bienes y Derechos de la Generalitat.

Contra la presente resolución, que pone fin a la vía administrativa, se podrá interponer recurso potestativo de reposición ante la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural, en el plazo de un mes, a contar desde el día siguiente al de la

notificació, d'acord amb el que es disposa en els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. O bé, directament, un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació o publicació d'aquesta, de conformitat amb el que es preveu en els articles 46 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Tot això, sense perjudici que les persones interessades puguin exercir qualsevol altre recurs que consideren oportú.

València, 8 de gener de 2019.– La consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural: Elena Cebrián Calvo.

recepción de la presente notificación, de acuerdo con lo dispuesto en los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. O bien, directamente, recurso contencioso-administrativo ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente a la notificación o publicación de la misma, de conformidad con lo previsto en los artículos 46 y siguientes de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa. Todo ello, sin perjuicio de que los interesados puedan ejercitar cualquier otro recurso que estimen oportuno.

València, 8 de enero de 2019.– La consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural: Elena Cebrián Calvo.